

לא תמות. ומיד חזר בז' שם כי
ומתרצה (ויתרפה) בו מאונן
בנסיבות של היפירם, זהו שפטוב
(ישעה) ושב ורפא לו. ומפני
שהזיר מקודש ברוך הוא מיד
בשחור בתשובה ונשלם אותו
הפגם? זהו שפטוב (מלאכי) שבו
אליך ואשובה אליכם.

וזהו תשובה גמורה שגורמת
להחזר בינה, שהיה י"ו, לגבי
ה' שהוא מלכות. אך לא מנדרא מין
ונדרת מקונה, שהיה אותה
שנתקשות בה כל המצוות, ובה
נקשות עשר ספירות. בש"ד
עו"ה מצוה אהת ולא יותר,
ועוזה אותה ביראה ואהבת
הקדוש ברוך הוא, בגין לה שורות
עליו עשר ספירות. וכל מי שקיים
מצווה אחת בראו, אבל מקיים
רמ"חמצוות עשה, שאין מצוה
שאינה כלילה מפל הרמ"ח. עד
כאן רעיון מהימנה).

איש איש כי משטה אשתו וגוי.
מה זה לגבי זה. אלא כמו
שפטוב, למלען מעלה בה. רבינו
אלעזר אמר, איש איש, מה זה
איש איש, שהרי באחד מספיק?
אל הר פרשו, אבל איש איש,
משמע איש שהוא איש, ורקים
פסוק שפטוב (משל) שתה מים
מפורך וגוי, אז הוא איש בעולם,
איש לגבי אשתו. ומעלה בו מעלה,
הרוי באחד מספיק, למה שננים?
אלא אחד למעלה ואחד למטה,
אחד לכנסת ישראל לאחד
לבعلה. בגין זה, והביא הקיש
את אשתו.

למה אל הכהן? סוד הדבר -
משום שהכהן הוא שושבין
המלך. בגין יש להסתבל, הרי
כתוב (ויקרא) ושחת את בן הכהן,
ושחת אחר ולא הכהן, שהכהן אסור לו בדין בשביל שלא
ואפה אמרף והביא האיש את אשתו אל הכהן, לדון דין? אלא והוא כהן זיה דינה, משום
שהוא שושבין הפלפה, וכל נשות העולם מתפרקות (נאחו) בכנסת ישראל, ועל זה האשה

(נ"א ויתרפי) ביה, מאנון נשיכין דיסורין, הדר הוא דכטיב,
(ישעה) ושב ורפא לו. ומפני דעתךך קדר שבריך הוא
מיד דהדר בתיקתא ואשתלים ההוא פגימו. הדר הוא
דכטיב, (מלאכי) שבו אליו ואשובה אליכם.

ולא היה בתשובה גמורה, גרים לאחדך בינה דאייה
יה"ו, לגבי ה' דאייה מלכות. אך לא מנדרא מין
(דף ה' ע"א) קנה, דאייה ההייא דיוונא, דמתקטרין בה
כל פקודין. ובה מתקטרין עשר ספירין. פד בר נ"ש עבר
פקודא הדר ולא יתר, ועביד לה בראשלו ורחיימו
דקודשא בריך הוא. בגינה שירין עליה עשר ספירין. וכל
מן דקים פקודא חד בדקא יאות, פאלו מקרים רמ"ח
פקודין דעתה, דלית פקודא דלאו יהו כלילא מقلתו
רמ"ח. (ע"ב רעד מהימנה).

איש איש כי תשטה אשתו וגוי. (במדבר ה) מאי
האי לגביhai. אלא במא דכטיב, (במדבר)
למעול מעלה ביה. רבוי אלעזר אמר, איש
איש, מאי איש איש, הדר בחדר סגי, אלא ה'
אוקמיה, אבל איש איש, משמע איש דאייה
איש, וקיים קרא דכטיב, (משל ה) שתה מים
מבורך וגוי. בדין הוא איש בעולם, איש לגבי
אתהיה. ומעלה בו מעלה, ה' בא בחדר סגי, אמאי
תני. אלא חד לעילא וחד לתהא. חד לכנסת
ישראל, וחד לבعلה. בגין בה והביא הקיש
את אשתו.

אמאי אל הכהן. רזא דמלחה, בגין דכהנא
שושבינהו איהו דמטרוגניתא. הכא אית
לאסתכלא, ה' כתיב (ויקרא) ושחת את בן
הכהן, ושחת אחר, ולא כהנא, דכהנא
אסיר ליה בדין, בגין דלא יפיגים ההוא אחר
דאחד ביה, ואת אמרת, והביא הקיש את
ושחת אחר ולא הכהן, שהכהן אסור לו בדין בשביל שלא
ואפה אמרף והביא האיש את אשתו אל הכהן, לדון דין? אלא והוא כהן זיה דינה, משום
שהוא שושבין הפלפה, וכל נשות העולם מתפרקות (נאחו) בכנסת ישראל, ועל זה האשה